

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

(для кандидатів на посаду судді
апеляційних загальних судів
кримінальна спеціалізація)

за обвинуваченням

ДАВИДЮК АЛЛИ ПЕТРІВНИ

**у вчиненні кримінальних правопорушень,
передбачених ч. 2 ст. 191, ч. 1 ст. 366 КК України**

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Чернівці

Колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Чернівецького апеляційного суду у складі:

головуючого судді	Кирилюк Л. З.,
суддів	Гонцарюка П. П., Косована П. Ш.,
при секретарі	Гуцул О. Л.,
за участю: прокурора	Пушелюка М. А.,
обвинуваченої	Давидюк А. П.,
захисника	Кушнір О. Г.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Чернівці кримінальне провадження за апеляційною скаргою прокурора Пушелюка М. А. на вирок Сокирянського районного суду Чернівецької області від 2 лютого 2024 року, яким

Давидюк Алла Петрівна, 14 січня 1975 року народження, уродженка м. Сокиряни Чернівецької області, громадянка України, яка не працює, заміжня, раніше не судима, зареєстрована та проживає за адресою: вул. Осіння, 11, м. Сокиряни, Чернівецька область, –

визнана винною у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 191, ч. 1 ст. 366 КК України, –

У С Т А Н О В И Л А:

за вироком Сокирянського районного суду Чернівецької області від 02 лютого 2024 року Давидюк А. П. визнано винною у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 191, ч. 1 ст. 366 КК України і призначено їй покарання за ч. 2 ст. 191 КК України у виді обмеження волі на строк 1 рік із позбавленням права обіймати посади, пов'язані з організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями, на строк 1 рік; за ч. 1 ст. 366 КК України у виді обмеження волі на строк 1 рік із позбавленням права обіймати посади, пов'язані з організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями, на строк 1 рік.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України шляхом часткового складання призначених покарань остаточно призначено Давидюк А. П. покарання у виді обмеження волі на строк 1 рік 1 місяць із позбавленням права обіймати посади, пов'язані з організаційно-розпорядчими та адміністративно-господарськими функціями, на строк 1 рік 1 місяць.

На підставі ст. 75 КК України Давидюк А. П. звільнено від відбування покарання, призначеного судом, з випробуванням з іспитовим строком тривалістю 3 роки, якщо вона протягом цього строку не вчинить нового злочину і виконає покладені на неї відповідно до ч. 1 ст. 76 КК України обов'язки, оскільки вона щиро покаялася, активно сприяла розкриттю кримінального правопорушення і повністю відшкодувала завдані нею збитки.

Вирішено питання щодо речових доказів та процесуальних витрат у кримінальному провадженні.

Запобіжний захід обвинуваченій до набрання вироку законної сили залишено попередній – особисте зобов'язання.

Згідно з вироком суду Давидюк А. П. обвинувачується у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 191 та ч. 1 ст. 366 КК України, а саме у привласненні чужого майна шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем та у внесенні до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей, вчинених за таких обставин.

Давидюк А. П., перебуваючи на посаді начальника відділення поштового зв'язку № 3 Сокирянської філії дирекції ПАТ «Укрпошта» з дозволом працювати за сумісництвом листоношею другого класу цього відділення, як службова особа, наділена повноваженнями виконувати організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, всупереч посадовій інструкції начальника та заступника начальника відділення поштового зв'язку та Інструкції про виплату та доставку пенсій, соціальних допомог національним оператором поштового зв'язку, затвердженої наказом Міністерства транспорту та зв'язку України, Міністерства праці та соціальної політики України від 28 квітня 2009 року № 464/156, постановою правління Пенсійного фонду України від 28 квітня 2009 року № 14-1, на робочому місці у зазначеному відділенні поштового зв'язку за адресою: вул. Паркова, 2, м. Сокиряни, Чернівецька область, 25 січня 2022 року згідно з відомістю на виплату субсидій за грудень 2021 року за формою В1-М отримала грошові кошти на виплату субсидії на тверде паливо в сумі 5 400 грн для Петренка А. В., перераховані з Державного бюджету відповідно до Положення про призначення житлових субсидій.

Достовірно знаючи, що Петренко А. В. відсутній за місцем свого проживання і не міг самостійно отримати нараховану йому субсидію, Давидюк А. П. привласнила зазначені кошти, завдавши державі в особі вищезазначеного Управління матеріальних збитків на вказану суму.

Крім того, Давидюк А. П., як службова особа, умисно з метою приховати привласнення зазначених коштів, перебуваючи на своєму робочому місці, 25 січня 2022 року внесла до офіційних документів завідомо неправдиві відомості про отримання Петренком А. В. 5 400 грн, власноруч поставивши підпис за нього у відповідній графі відомості № 22 на виплату субсидії за грудень 2021 року, підбила підсумки у відомості за формою В1-М за кількістю і сумою виплачених субсидій, скріпивши зазначений звіт своїм підписом як службової особи та печаткою підприємства і направила до Чернівецької дирекції ПАТ «Укрпошта».

В апеляційній скарзі прокурор порушує питання про скасування вироку суду першої інстанції та ухвалення нового вироку у зв'язку з неправильним застосуванням закону про кримінальну відповідальність та істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону.

Обґрунтовуючи свої вимоги, прокурор зазначає: незважаючи на те, що Давидюк А. П. вчинила саме корупційні злочини, суд всупереч положенням примітки до ст. 45, пунктів 1, 2 ч. 1 ст. 65, ч. 1 ст. 75 КК України безпідставно звільнив її від відбування призначеного покарання з випробуванням.

За правовим змістом ст. 45 КК України, особа, яка вперше вчинила кримінальний проступок або необережний нетяжкий злочин, крім корупційних кримінальних правопорушень або кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо вона після вчинення кримінального правопорушення щиро покаялася, активно сприяла розкриттю кримінального правопорушення і повністю відшкодувала завдані нею збитки або усунула заподіяну шкоду.

У примітці до ст. 45 КК (у редакції від 12 лютого 2015 року, чинній на момент вчинення кримінального правопорушення) визначено, що корупційними злочинами відповідно до цього Кодексу вважаються злочини, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, а також злочини, передбачені статтями 210, 354, 364, 364-1, 365-2, 368-369-2 цього Кодексу. Наступні зміни, внесені до ст. 45 КК законами України від 22 листопада 2018 року № 2617-VIII, від 02 жовтня 2019 року № 140-IX, від 04 березня 2020 року № 524-IX, не містять норм, що покращують становище засудженої та мають зворотну дію щодо неї згідно з ч. 1 ст. 5 КК України.

Прокурор стверджує, що суд першої інстанції, у порушення ч. 2 ст. 370 КПК України та ст. 75 КК України, звільняючи Давидюк А. П., яку визнано винною у вчиненні корупційного злочину, передбаченого ч. 2 ст. 191 КК України, від відбування покарання з випробуванням на підставі ст. 75 КК України, неправильно застосував закон про кримінальну відповідальність, тобто застосував закон, який не підлягає застосуванню.

Від захисника обвинуваченої Давидюк А. П. на апеляційну скаргу прокурора надійшло заперечення, в якому вона просить залишити скаргу без задоволення, а вирок суду без зміни з посиланням на те, що обвинувачена визнала вину, щиро розкалася, відшкодувала збитки, сприяла розкриттю кримінального правопорушення. Покарання суд призначив з урахуванням правил ст. 65 КК України (відповідно до ст. 65 КК України суд призначає покарання: у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення, за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 53 цього Кодексу; відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу; враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання. Особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень).

Суд першої інстанції, погодився з такою кваліфікацією дій обвинуваченої, яка в судовому засіданні свою вину у вчиненні кримінальних правопорушень визнала повністю, розкалася та пояснила, що на час вчинення кримінального правопорушення була начальником поштового відділення. У відомості про отримання субсидії вона розписалася навпроти прізвища Петренка А. В., подібним до його, підписом, а кошти привласнила. Потім склала звіт, що кошти виплачені і поставила печатку. Кошти повернула під час досудового розслідування кримінального провадження.

Відповідно до ст. 349 КПК України, за згодою всіх учасників судового розгляду, місцевий суд визнав недоцільним дослідження доказів стосовно тих фактичних обставин справи, які ніким не оспорюються. Судом з'ясовано, чи правильно учасники судового розгляду розуміють зміст цих обставин, чи добровільною та істинною є їх позиція, а також їм роз'яснено, що у такому випадку вони будуть позбавлені права оспорювати ці фактичні обставини в апеляційному порядку і на підставі допиту обвинуваченої дійшов висновку про вину обвинуваченої в інкримінованих їй діях.

Висновки суду щодо доведеності винуватості обвинуваченої Давидюк А. П. та кваліфікація її дій за ч. 2 ст. 191, ч. 1 ст. 366 КК України в апеляційній скарзі прокурором не оспорюються.

Заслухавши доповідь судді, прокурора, який підтримав доводи своєї апеляційної скарги, обвинувачену та її захисника, які заперечили проти апеляційної скарги прокурора; дослідивши за клопотанням матеріали, які характеризують особу обвинуваченої, заслухавши промови учасників судового провадження в судових дебатах та останнє слово обвинуваченої,

перевіривши матеріали кримінального провадження в межах поданої апеляційної скарги, обговоривши її доводи, колегія суддів встановила таке.

Згідно з ч. 1 ст. 404 КПК України суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги.

Для вирішення завдання у зошиті для виконання практичного завдання Вам необхідно:

- 1) визначити вид судового рішення, яке, на Вашу думку, має бути ухвалено судом апеляційної інстанції за результатами розгляду модельної справи відповідно до встановлених у завданні умов;
- 2) продовжити викладення тексту судового рішення апеляційної інстанції (мотивувальної та резолютивної частин).

Датою виконання практичного завдання необхідно вважати дату складення іспиту.

Норми матеріального права на які посилаються учасники справи та/або які застосовані судом:

Ч. 1 ст. 65 КК України передбачає, що суд призначає покарання:

- 1) у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення, за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 53 цього Кодексу;
- 2) відповідно до положень Загальної частини цього Кодексу;
- 3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Відповідно до **ч. 1 ст. 70 КК України** при сукупності кримінальних правопорушень суд, призначивши покарання (основне і додаткове) за кожне кримінальне правопорушення окремо, визначає остаточне покарання шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим або шляхом повного чи часткового складання призначених покарань.

Ч. 1 ст. 75 КК України встановлює, що якщо суд, крім випадків засудження за корупційне кримінальне правопорушення, кримінальне правопорушення, пов'язане з корупцією, кримінальне правопорушення, передбачене статтями 403, 405, 407, 408, 429 цього Кодексу, вчинене в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керували транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебували під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, катування, передбачене частиною третьою статті 127 цього Кодексу, при призначенні покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість кримінального правопорушення, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Положеннями **ч. 2 ст. 191 КК України** передбачено, що привласнення, розтрата або заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем - карається обмеженням волі на строк до п'яти років або позбавленням волі на

той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Згідно з **ч. 1 ст. 366 КК України** складання, видача службовою особою завідомо неправдивих офіційних документів, внесення до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей, інше підроблення офіційних документів - караються штрафом від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.